

Sassoli, obert a "revisar" el cas dels escons buits

Diu que l'eurocambra estudiarà l'admissió o no dels independentistes quan hi hagi una decisió judicial

El president del Parlament Europeu, David Sassoli ■ EFE

El Tsunami vol que el Barça s'impliqui en el 'Sit and talk'

Demana que el lema sigui visible en el clàssic

FINQUES Pous

Ei propietari!

No perdis el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

VALORACIÓ GRATUITA

MATARÓ - C/ Pujol 20 - 08301 - finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIVENDRES • 22 de novembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15188 - AVUI / Any XLI. Núm. 14058 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

La meitat dels espanyols acceptarien el resultat d'un referèndum pactat

FET • El 48,2% no s'oposarien a la independència si fos el que votessin la majoria dels catalans

ACORD • Una enquesta a 3.600 persones d'arreu de l'Estat constata que es reclama diàleg

MAJORIA • L'independentisme torna a augmentar al Principat i ja se situa a la ratlla del 50%

NACIONAL

P14

Barcelona assumeix el Port Olímpic per 5 milions

La reforma de l'espai costarà uns 40 milions d'euros i es començarà eliminant les discoteques al juny

La zona dels locals d'oci del Port Olímpic de Barcelona ■ ACN

Cultura

P28

Walt Disney aprofundeix en el canvi de rols a 'Frozen 2'

COSTA
1962

Moda home-dona

Sant Josep, 52 - Tel. 93 798 61 03
www.costa1962.com

MATARÓ

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Andreu Pujol

La famosa "lleï Aragonès"

Ara fa vora tres anys que pràcticament un centenar d'ajuntaments catalans van aprovar, gairebé sempre per una-

nimitat, una moció d'una iniciativa ciutadana anomenada Anem a Mil. L'objectiu d'aquesta plataforma era reivindicar un salari mínim de mil euros, evidenciant que la retribució mínima vigent no era suficient per cobrir les necessitats bàsiques de les persones. En aquestes mocions s'hi demanava que els consistoris es comprometessin a pagar com a mínim aquest sou al seu personal, però també que en les licitacions s'exigís a les empreses concursants que paguessin almenys aquesta quantitat als seus empleats. En aquell moment a ningú se li va ocórrer dir que aquests compromisos del ple fomentaven les externalitzacions, sinó que tothom va entendre que, ja que els ajuntaments eren emesos per la legislació estatal a no endeutar-se i, per tant, a treure a concurs algunes de les inversions neces-

Caldria rumiar si s'està essent sincer en el debat públic al voltant de la tramitació d'aquesta llei

sàries, era millor imposar unes normes del joc que fossin més amables i que no només premiessin les empreses que rebentaven preus a costa del salari dels treballadors. També la CUP, que en alguns indrets va intervenir per expressar que considerava la mesura insuficient, va votar-hi sempre a favor. És ben curiós, doncs, que, al cap de tres anys, una llei que no estableix cap nou supòsit d'externalització, sinó que procura legislar amb el mateix esperit que aquelles mocions aprovades el 2016, sigui rebuda per alguns sectors amb gesticulació i atacs frontals. Fomentar la contractació de persones amb discapacitats, recompensar les mesures de respecte al medi ambient o rebaixar la importància del preu del servei per tenir més en compte altres factors no té cap relació directa amb el fet que hi hagi més o menys externalitzacions. Aleshores, convindria preguntar-se quin és el veritable objectiu de tots aquests escarafalls i caldria rumiar si s'està essent sincer en el debat públic al voltant de la tramitació d'aquesta llei.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Actors anònims

Estic una mica inquiet. Dimarts vaig publicar un article favorable al doblatge de pel·lícules. Em pensava que rebria invectives i he rebut algunes adhesions. No gaires, però adhesions. Què ha passat? ¿Ja es pot dir que la suplantació de veus en el cinema té aspectes positius? ¿O és que els lectors m'han deixat per impossible i creuen que no val la pena retopar-me i dur-me la contrària? ¿O potser no tinc lectors? Només sé que temps enrere, prendre partit a favor del doblatge era motiu d'anatema entre la intel·lectualitat. Potser és que no tinc lectors intel·lectuals i tots són tan senzills com aquest periodista d'articles d'ocasió.

Tot ha vingut per la mort de l'actor de doblatge Arseni Corsellas, diumenge als 86 anys. Havia nascut a Figueres el 1933. Va passar per la ràdio i va anar a parar als estudis de doblatge més prestigiosos del moment, Voz de España, domiciliats en una torreta de l'avinguda del Tibidabo de Barcelona. Algun cop havia passat per davant la torreta, quan els capellans ens duïen a les atraccions de la muntanya. Pensava: "Aquí posen veu a la pel·lícula que

“Insisteixo en la meva admiració cap als actors de doblatge

veuré diumenge a col·legi.”

Corsellas va començar doblant actors secundaris, molts desconeguts. La gran oportunitat se li va oferir el 1966. La productora americana Metro Goldwin Mayer acabava d'enllestir *Doctor Zhivago*, gran superproducció. Va exigir que, a Espanya, el doblatge de la pel·lícula fos impecable. L'escriptor Miguel Delibes va intervenir en l'adaptació. Consta excepcionalment en els crèdits. Van ser reclutats els millors actius de Voz de España: Elsa Fàbregas (Julie Christie), Rosa Griñón (Geraldine Chaplin), José Luis Sansalvador (Rod Steiger), Josep M. Angelat

(Alec Guinness), Felip Peña (Ralph Richardson), Rogelio Hernández (Tom Courtenay)... En papers menors, Joaquim Díaz, Josep M. Caffarel, Carmen Robles... Carmen Robles havia doblat la Margaret Dumont dels Germans Marx. No es pot demanar més. Corsellas va dirigir l'elenc de joves i veterans. Es va reservar la veu d'Omar Sharif, el protagonista. Tenia trenta-tres anys. El doblatge de *Doctor Zhivago* és encara avui exemplar, insuperable. Ja m'ho sabran dir, si la veuen o tornen a veure.

Els dobladors no tenen història. Ni nom. Per això em plau donar noms i explicar-ne històries. ¿Quin és el negociat dels dobladors, qui els aplaudeix quan triomfen, qui els plora quan es moren? La Filmoteca els abomina, les cerimònies de repartir premis cinematogràfics els ignoren, els cinèfils volen llegir les pel·lícules... Els actors sempre es fan l'interessant dient que antigament els del seu gremi no eren enterrats en camp sagrat, sinó extramurs. Al final l'exclusió gloriosa ha quedat reservada als anònims i estimats actors de doblatge.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/7cgnce>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Consultar la militància

No s'hi han escarrassat gaire, les direccions del PSOE i de Podem, en la pregunta que sotmetran a consulta a les seves respectives militàncies. "Dones suport a l'acord assolit entre el PSOE i Unides Podem per formar un govern progressista de coalició?", preguntarà el PSOE als associats. "Estàs d'acord que participem en un govern de coalició en els termes del preacord signat per Pablo Iglesias i Pedro Sánchez?", preguntarà Podem als seus. Com que no hi ha mai res innocent (en aquestes consultes sol ser més important la pregunta que no pas les respostes), m'atreviria a vaticinar que tots dos interrogants es resoldran amb un sí majoritari, que per això les fan. Sánchez i Iglesias, em sembla que tots ho podem intuir, van tancar l'acord amb una velocitat directament proporcional a la necessitat personal i política que tenien vistos els resultats electorals. Iglesias s'exposava a ser ir-

“Són bones, les preguntes que els partits faran a les seves bases

rellevant políticament si no es convertiria en una peça imprescindible de la investidura i del nou govern (i a haver de donar explicacions pel seu descens electoral i la fractura de Podem), i Sánchez s'exposava –i s'exposa encara– a ser el preu d'un acord amb el PP, que només s'abstindrà en la investidura (*Casado dixit*) si Sánchez es retira. Vet aquí les presses. Les presses per poder dir que tenen l'aval i fins i tot el mandat de la militància. Però, per fer què? Perquè la pregunta és incompleta. Amb qui més tancaran la investidu-

ra PSOE i Podem? I a canvi de què? I, què diu la lletra petita de l'acord? No sé si tant com saber l'opinió de la militància, el que es pretén és l'aval per negociar amb les mans lliures. I em passa una mica el mateix amb la pregunta tan enrevessada com ben pensada que la direcció d'ERC posarà també a consulta a les bases. "Està d'acord a rebutjar la investidura de Pedro Sánchez si prèviament no hi ha un acord per abordar el conflicte polític amb l'Estat a través d'una mesa de negociació?" Serà la manera de passar discretament del "por nosotros no será" de Rufián al no. I tenir les mans lliures per, si cal, arribar a l'abstenció a canvi de la tan famosa com necessària mesa de negociació. Però jo em pregunto: Per parlar de tot? Del referèndum també? Amb quin ordre del dia? I amb quins compromisos? I amb quines garanties? Ja ho veurem.

EDITORIAL

Alarmisme unionista sense base

L'alarmisme econòmic s'ha convertit ja en un clàssic de la propaganda unionista. El govern espanyol, els poders econòmics de l'Estat i els partits unionistes han volgut implantar un relat catastrofista respecte del procés per la independència de Catalunya. Però les xifres objectives desmenteixen, un cop rere l'altre, el que s'entreu com un desesperat intent de desprestigiar el moviment independentista. Catalunya ha continuat liderant aquests anys el creixement econòmic de l'Estat. Una tendència que ahir mateix tornaven a confirmar les dades del mateix Ministeri d'Indústria, que fins i tot en plena frenada econòmica global situa les exportacions catalanes en un creixement del 2,9% en els tres primers trimestres de l'any. Les exportacions catalanes suposen ja una quarta part del conjunt de l'Estat. A aquestes xifres hi podem afegir el fet que Barcelona és la tercera ciutat europea més atractiva per als emprenedors internacionals o que continuem sent capdavanters en matèria turística. Resulta evident que a l'economia catalana l'afecta molt més la falta d'inversió estatal en infraestructures bàsiques com el corredor del Mediterrani que no pas una reivindicació democràtica.

Revifar polèmiques artificials com la darrera sobre la falsa fugida de Seat és simplement un engany barroer. Evidentment que la conflictivitat de les protestes desfermades per la sentència de l'1-O generen inquietud. Però cal recordar que les mobilitzacions són en defensa dels drets fonamentals i que van provocar molta més commoció internacional les brutals càrregues policials de l'1-O. D'altra banda, ara el govern espanyol té una oportunitat per fer-les innecessàries: asseure's i parlar per establir una solució democràtica al conflicte.

De reüll Marta Monedero Winterson fa pensar

Quan llegeixes un bon llibre, el temps deixa de ser lineal: és com ser a casa i que s'aturi el rellotge, assegura Jeanette Winterson durant la conversa amb Bel Olid en un espai del CCCB ple com un ou i que la va rebre com si fos una estrella del rock. Per cert, quina bona feina està fent aquesta institució. L'escriptora britànica parla d'amor, de ciència i tecnologia, de l'esquerra i el Brexit, de llegir i escriure. Parla de la vida i parla tan bé com escriu. Divertida, original i profunda, Winterson ens emociona i ens convida a pensar i a

actuar a través d'un món ple d'idees i frases precioses com: "En una relació mai som només tu i jo, la intimitat és una habitació plena de gent." Amb la seva darrera novel·la, *Frankissstein*, com a teló de fons, aquesta veu indispensable de la literatura anglosaxona aporta reflexions com ara que només el vint per cent de les dones treballen en entorns tecnològics i el futur cada cop més robotitzat no pinta gaire bé per a nosaltres. Winterson defensa també que tothom té el dret a tenir vida privada, no la vida de Facebook, i que tothom té el dret a llegir i a escoltar música. Els nostres avantpassats llegien, pintaven i cantaven no per estar informats, sinó per entendre què sentien i què els passava. Quan llegim algú que va viure fa 150 anys i ens diu jo també vaig perdre la persona estimada o la meua ciutat també va ser devastada, això ens hi connecta i ens fa sentir més humans.

Les cares de la notícia

PERIODISTA I GUIONISTA

Carles Santamaria Un gran 'Victus' de còmic

El periodista Carles Santamaria presenta la tercera i darrera part de l'adaptació de *Victus* al còmic (Norma). Amb aquesta magnífica obra de la qual n'és el guionista s'apropa a tots els públics la popular novel·la d'Albert Sánchez Piñol, les aventures d'en Martí Zuviría i els fets històrics del 1714.

TINENTA D'ALCALDE DE BARCELONA

Janet Sanz El rescat del Port Olímpic

L'Ajuntament de Barcelona assumeix el Port Olímpic de la ciutat després d'un acord inèdit amb el Departament de Territori de la Generalitat. La reforma a fons de l'espai que es durà a terme començarà eliminant les discoteques a partir del juny i revitalitzarà el degradat espai de la ciutat.

PRESIDENT DELS EUA

Donald Trump El setge s'estreny

Un cop finalitzades les audiències públiques que investiguen Trump, el president dels EUA queda assenyalat com l'instigador del xantatge a Ucraïna per treure'n partit polític i abocat al procés de possible destitució. Rudy Giuliani apareix com a operador principal de la trama.

Tal dia com avui fa...

1 any

El mateix Suprem

El PSOE, el PP i Podem no renoven el poder judicial i retiren els jutges que s'havien de votar al Congrés per la renúncia de Marchena.

10 anys

Nou tripartit

Joan Herrera, que va ser proclamat ahir candidat, reivindica un nou govern d'esquerres davant els dubtes del PSC i Esquerra.

20 anys

Sota zero

Una intensa nevada sorprèn Barcelona, el sud del Maresme i el Baix Llobregat. L'aire siberià fa caure les temperatures entre 6 i 9 graus des de dijous passat.

Full de ruta

Imma Merino

Podem?

Tribuna

Enric Ramionet. Periodista

El balcó

No sé fins a quin punt és fàcil haver-ho posat en relació amb una relativa perplexitat, però suposo que és inevitable: Ada Colau ha arribat a l'alcaldia de Barcelona com a conseqüència de la formació política originada en el moviment 15-M, que va ser brutalment desallotjat de la plaça Catalunya pels Mossos durant els primers mesos del govern presidit per Artur Mas, i ara ha ordenat que la Guàrdia Urbana aixequi el campament dels estudiants a la plaça Universitat. També ha convidat a recordar la resistència de l'actual alcaldessa de Barcelona davant les accions policials quan s'oposava als desnonaments com a presidenta de les PAH. També és fàcil dir, però no deixa de ser cert, que no és el mateix ocupar un càrrec institucional que formar part d'un moviment que posa en qüestió els procediments en considerar-los al servei dels interessos dels poderosos. I que la naturalesa del poder que aleshores s'exerceix és diferent d'aquella amb la qual, apel·lant al de la gent, es cridava "Sí que es pot." I és així que és possible plantejar-se si, quan s'arriba al poder polític, es pot fer no tot allò, sinó tan sols una part, del que se suposava que es podria fer. Sí, tot és més complex.

Evidentment, en el moment de criticar l'ordre de desallotjament d'Ada Colau, es té present el seu pacte de govern amb el PSC, en la mesura que tal partit s'ha apuntat a criminalitzar tota protesta contrària a les accions policials i a les ordres i sentències judicials relatives a l'independentisme. De fet, com devia saber la mateixa alcaldessa en acceptar continuar-ho sent amb el suport dels socialistes, el seu govern està condicionat en moltes altres qüestions. I és així que arribem al pre-acord que, a l'endemà de les eleccions, van signar Pedro Sánchez i Pablo Iglesias per formar el govern espanyol. Caldrà veure si tal acord podrà materialitzar-se perquè, com és sabut, necessita el suport o el consentiment d'altres formacions. Unes no hi estan disposades perquè no toleren la participació de Podem al govern i d'altres perquè exigeixen, en principi, una negociació sobre els presos polítics i l'autodeterminació, cosa aquesta última a la qual Pablo Iglesias ha renunciat a imposar a Pedro Sánchez. En tot cas, si arribessin a formar govern, el destí de Podem era fer de crosca del PSOE? O podem creure que, amb la incorporació del moviment derivat del 15-M, formarien realment un govern d'esquerres? Costa tant de creure en res.

Doctes senyors afirmen que els balcons dels ajuntaments han de ser neutrals. Que estaria bé que ho fossin sempre, però que com a mínim ho han de ser en període electoral. Ho poden dir en llatí vulgar o clàssic per mostrar com la humanitat, al llarg de la història, ha fet esforços enormes per acumular saviesa inútil, per delimitar la realitat amb paraules que ens allunyen de la veritat i de la vida; i per apropiarse'n i servir-se'n. La neutralitat no existeix i un balcó té un significat fins i tot quan és buit. Ara mateix, per exemple, un balcó buit d'un ajuntament català significa que qui en té l'ús i el domini no recorda els presos polítics, que no els considera com a tals, que no en reivindica la llibertat. I si és en període electoral, també pot significar que s'ha resignat als requeriments de poders superiors. Ni els balcons ni els poders són neutres, mai ho han estat. Poden ser més o menys legítims en funció de la representativitat que els confereixen els mecanismes de la democràcia, no els de la llei. I és evident que a Catalunya no són els balcons

sinó la Junta Electoral, la policia, la fiscalia o els jutges, els que tenen un greu problema de legitimitat. No només la meitat dels catalans –com a mínim– no els reconeixem, sinó que els sabem hostils. S'imposen pel pes de la llei, no pel pes de la democràcia. Pi i Margall situava tots els conflictes en la lluita entre el poder i la llibertat. El poder, deia, s'ha de destruir, però si això no és possible, s'ha de fragmentar i reduir a la mínima expressió. És per això que se'l van fer seu els republicans federals (més partidaris d'una federació de repúbliques que d'una república federal) i també els anarquistes. I també és per això que el seu discurs és tan actual. En aquells

moments de brutal construcció del capitalisme, entenia que calia combatre els poders econòmics amb el mutualisme, el cooperativisme o l'ajuda mútua. I defensava la unió lliure i voluntària de comunes autònomes i sobiranes. Quan es parla de guanyar sobiranes, de construir la república des de baix, de bastir contrapoders és quasi inevitable pensar-hi. A Xile, a Bolívia, a Hondures, a l'Equador, al Kurdistan occidental, al Rif i a tants altres indrets del planeta, els conflictes entre el poder i la llibertat són presents amb més o menys crueltat i duresa. Nosaltres, que no només hem estat víctimes de la concentració de poder que exhibeix el règim que governa l'estat, sinó també dels poders que controlen els mitjans de comunicació majoritaris i dels poders econòmics d'aquestes terres i de les lògiques polítiques i econòmiques del club d'estats europeu, ho hauríem d'entendre perfectament. Tots ells, distants, forts i còmplices, són els adversaris de les llibertats i la justícia. Amos il·legítims dels balcons, els jutges, la premsa i les paraules.

“Ni els balcons ni els poders són neutres, mai ho han estat”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

De veritat cal?

■ L'acampada de la plaça Universitat ha estat desallotjada. Centenars de persones portaven acampant més de vint dies de forma pacífica. S'havia generat una dinàmica sana: es feien assemblees, cinefòrums, ciutadans externs hi portaven menjar, mantes, palets, etc. Jo mateixa vaig passejar per allà i s'hi respirava un clima de solidaritat, d'esperança i d'inclusivitat. Tothom sabia que arribaria aquest dia; el que haurien d'abandonar les tendes i marxar una altre cop cap a casa. Tanmateix, cal utilitzar la violència per fer-ho? En trenta minuts, els Mossos ja havien desallotjat la plaça, però a quin cost? Tinc amics i amigues que hi eren, persones a les quals no es va permetre recollir la seva tenda, ni agafar les pertinences que hi tenien a dins. Un altre cop s'ha emprat la violència, quan des d'un principi la majoria que era allà no ha oposat re-

sistència. És això una vulneració de drets?

SARA SÁNCHEZ SOLER
Barcelona

La Marató de TV3

■ Abans d'un mes ja tindrem aquí la 27a edició de La Marató de TV3. Un any més, la solidaritat catalana prendrà protagonisme, aquest any per recaptar fons per a les malalties minoritàries. Davant el context continu d'instabilitat, especialment econòmica i política, en què ens trobem, causes socials com aquestes ens donen alegria i esperança en veure la gran activa mobilització ciutadana. És d'agrair la gran capacitat d'empatia, de treball i l'esperit de voluntariat que milions de persones ofereixen cada any. Aquesta edició, sota el lema "Minories que fan una majoria", dona veu a milers de persones que pateixen malalties poc freqüents, i no per això han de ser menys escoltades que la

resta. Des d'aquí animo tothom a posar el seu granet de sorra per donar-los veu. No perdem mai aquest esperit, perquè el necessitem ara i sempre.

MYRIAM CORNADÓ
Barcelona

Cuidem el petit comerç!

■ Faig una crida urgent a tenir presents les botigues dels pobles i ciutats del nostre país. Cada vegada que surto a passejar sigui per un poble petit o una ciutat mitjana acabo arribant a la mateixa conclusió. Per què hi ha tants i tants locals tancats, en traspàs o buits? És evident que les compres per internet en són en part responsables, però segurament hi ha altres factors. Hauríem de reflexionar una mica sobre com fem les nostres compres, sobretot ara que s'acosten les festes de Nadal. Cuidar el petit comerç significa rebre a canvi una atenció propera i un tracte

personalitzat del botiguer que difícilment trobarem en les compres en línia.

ISABEL SAURET
Matadepera (Vallès Occidental)

L'esperançadora fibra de plataner

■ La natura ens està donant solucions. En les tiges dels plataners es troba una fibra vegetal amb una flexibilitat i una resistència comparable al plàstic. Aquesta fibra s'obté a partir de tiges que els agricultors rebutgen en recollir la fruita, de manera que la seva adquisició resulta complementària a l'activitat, sense suposar un major impacte mediambiental. A partir d'ella es poden elaborar peces biodegradables, com ara envasos, bosses, roba i fins nines. Ha arribat el moment d'escoltar la natura i crear un cicle d'activitat i consum sostenible.

IRENE GIRONELLA
Sant Cugat del Vallès
(Vallès Occidental)

La frase del dia

“Unides Podem i el PSOE són els únics partits estatals que han defensat sempre el diàleg en el marc de la Constitució”

Adriana Lastra, PORTAVEU DEL PSOE AL CONGRÉS

Tribuna

Joaquim Coello. Enginyer

Fer el que cal?

La política desplegada pel PSOE recentment ha fet pensar a molts electors que buscava un pacte de legislatura amb el PP.

La renúncia a pactar amb Podem i la convocatòria de noves eleccions, l'explícita voluntat de Pedro Sánchez de no parlar amb el president de la Generalitat, la defensa blindada de la sentència contra els líders independentistes, més enllà de l'obligat respecte a la mateixa com a govern de l'Estat, la tímida condemna de Vox, l'absència de resposta a la desaforada acusació del tencament d'Espanya... Tot això i la gesticulació que l'acompanyava portava a la conclusió que es practicava una política d'aproximació a la dreta.

Per raons no explicades, o per incapacitat de la ciutadania per entendre les “intel·ligents” estratègies dels nostres polítics, hem arribat a la formulació d'un projecte de govern d'esquerres, de coalició PSOE-Podem, que necessita el suport o l'abstenció dels partits independentistes per a la investidura, i no gens menys per poder governar amb ordre, amb una política estructurada i plausible, és a dir, amb l'aprovació dels pressupostos, de lleis amb voluntat reformadora, pensions, desigualtat i pobresa, precarietat en l'ocupació, fiscalitat, etc.

Es planteja doncs la necessitat per al PSOE d'aconseguir almenys l'abstenció d'ERC per evitar unes noves eleccions, que serien políticament devastadores per a l'esquerra i amb possibilitats de produir un govern de dretes amb el suport de Vox, un malson. O alternativament un pacte forçat amb el PP que seria ara onerós per al PSOE. Es faria com a conseqüència explícita del fracàs de no saber fer un govern d'esquerres.

Per ERC la necessitat d'arribar a un acord amb el PSOE és igualment imperiosa. ¿Com explicar al seu electorat, malgrat els presos, malgrat els mutus

desaires i menysteniments polítics amb el PSOE, que no dona suport a un govern d'esquerres i fa possible un govern que en les circumstàncies actuals seria especialment inconvenient per a les tesis sobiranistes?

És quan les dues parts estan obligades a pactar, perquè l'alternativa de no fer-ho és pitjor, que s'arriba a acords.

Hi ha dues qüestions a considerar, el contingut de l'acord i la manera d'aconseguir-lo. La segona no és menys important que la primera perquè hi ha propostes que no és útil que es plantejgin d'entrada, poden fer perill l'acord. Les qüestions més difícils de cedir per la contrapart s'han de plantejar una vegada que ambdós socis tinguin una relació de confiança, no al principi. Un acord PSOE-ERC té pocs partidaris. El contingut s'ha d'explicar poc a l'inici. Hi ha perill de ser denunciat per “cessions vergonyants i traïdories insostenibles”.

En definitiva, això porta a dues conclusions en relació amb el “com”. Ser progressiu en el que es pacta i ser discret en el que s'anuncia. Comunicar els acords quan estan fets, no el que es pretén fer.

Quant al contingut, només hi ha ara un camí possible, un nou Estatut en línia amb l'aprovat al 2006. Agència tributà-

“No cal renunciar a res, però per fer ara el que és possible i cal s'ha de tenir intel·ligència política

ria compartida amb l'Estat, però integral, és a dir, recaptar tots els impostos pagats a Catalunya. Competències exclusives i blindades en llengua, cultura, seguretat, universitats i recerca. Infraestructures locals, aeroports, ports, rodalies ferroviàries, autopistes... amb el necessari transferiment de recursos. Un dels millors polítics de Catalunya al segle XX va ser Pasqual Maragall. Retornem a les polítiques que ell va proposar. Si les haguéssim seguit, si la dreta no les hagués impugnat i portat al Tribunal Constitucional, no seríem on som. Si ERC ho proposa com a base de la negociació amb l'Estat, ¿com podrà el PSOE no acceptar-ho si ho va proposar a través del PSC com a eina i camí per a la convivència de Catalunya i Espanya? Aconseguir després, dilatant-ho en el temps, un indult per als presos polítics i exiliats, tant pel que fa a la llibertat com a la inhabilitació. No parlar d'amnisties, generaran debats tan vultuosos com inútils.

Una crítica segura pels sobiranistes a aquesta manera d'actuar és que tot el que no s'aconsegueixi al principi es perdrà. L'Estat, seguint una tradició arrelada, no ho complirà. El govern dependrà del suport dels 21 vots sobiranistes, dels quals 13 d'ERC. Una oposició d'aquests faria caure el govern, és l'assegurança, però el risc és que el govern substitueixi ERC per Cs. Això obliga a definir el pacte ara i a concretar de manera suficient el futur, el dilema etern. ERC necessita la fiabilitat del que es pacti, el PSOE, no abordar l'autodeterminació.

¿És aquesta una cessió acceptable per les parts? S'ha de saber explicar als propis, s'ha de tenir el coratge de fer-ho, tant per ERC com pel PSOE. No cal renunciar a res, per ERC a la independència, però per fer ara el que és possible i cal, seria el pla que es proposa, s'ha d'aplicar intel·ligència política. Se li deu al poble de Catalunya, al sobiranista i al que no ho és.

De set en set

Josep Maria Casasús

Prensa potent

Les batalles de tota mena entre Barcelona i Madrid venen de lluny i s'han entaulat en tots els camps, des de l'economia al

futbol. Ja en el segle XIX, la competència i la confrontació es ventilaven en els espais de combat dels negocis, el comerç i la indústria. Hi ha, cada cop més, aportacions erudites que documenten l'abast d'aquest fenomen, al·trament no privatiu del nostre àmbit geogràfic pel que fa a rivalitats entre capitals. Un periodista i historiador tenaç i experimentat, Xavier Martí i Ylla, ens n'ofereix clarícies consistents en el seu nou llibre *Els diaris de Foment*.

La premsa del segle XIX era l'eina més potent en les lluites per l'hegemonia

Prensa industrial al segle XIX (Editorial Base), que presenta el proper dijous 28 de novembre al Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya, a Terrassa. És el resultat d'investigar a fons en les col·leccions hemerogràfiques i en les fonts primàries de l'Arxiu Històric del Foment del Treball. És una obra rica en troballes. Una d'elles ha estat descobrir les trifulgues de les edicions barcelonina i madrilenya d'*El Bien Público*, diari d'empresaris, editat per l'Institut Industrial de Catalunya, que propiciava combinacions electorals entre progressistes i moderats, tal com explica el professor Jaume Guillaumet en la seva obra *L'arrencada del periodisme liberal* (2010). El llibre de Xavier Martí rebla, doncs, les tesis sobre la funció dominant que tenia la premsa del segle XIX com l'eina més potent en les lluites per l'hegemonia en tots els terrenys, equivalent al poder exercit ara pels mitjans digitals.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El Tsunami demana un gest al Barça i al Madrid

Els demanen que permetin que la frase “Spain, sit and talk” sigui visible durant el partit

Les ‘discos’ seran fora del Port Olímpic a l'estiu

L'Ajuntament de Barcelona assumeix la gestió de l'espai, que es repensarà

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La independència s'acceptaria a Espanya via referèndum

MAJORIA • Un 48,2% dels espanyols no s'hi oposarien si és el resultat majoritari entre els catalans en una consulta legal i acordada **ACORD** • Una enquesta del CEO a 3.600 persones constata la preferència pel diàleg, però a Espanya dins el marc de la Constitució

Jordi Alemany
BARCELONA

Tot i que només un 4,7% dels espanyols creuen que Catalunya hauria de ser una estat independent i que un 7,1% veurien amb bons ulls que fos un estat dins d'una Espanya federal, fins a un 48,2% acceptarien el resultat d'un referèndum legal i acordat en el qual una majoria de catalans optessin per la independència. Un 44,3% s'hi oposarien, una mica menys del sumatori dels que estan molt d'acord (30%) i més aviat d'acord en el fet que no s'hauria de fer cap referèndum perquè “la unitat espanyola no es pot votar”. Aquestes són només algunes dades extretes de l'enquesta que ha elaborat el Centre d'Estudis d'Opinió (CEO) per encàrrec de la conselleria de la Presidència de manera personal als domicilis de 3.600 persones de 304 municipis d'arreu de l'Estat, inclosos els de Catalunya.

Si els partidaris de l'independentisme van recular tres punts en l'última enquesta d'opinió del CEO feta entre el 16 de setembre i el 7 d'octubre, que situava aquesta opció en un 41,9%, aquest nou sondeig situa els favorables d'una Catalunya independent en territori català en un 49,3%, mentre que els contraris serien un 41,2%, quan en l'anterior sondeig ascendien a un 48,8%. La independència de Catalunya és vista per la resta del territori estatal amb un 75,8% de rebuig i amb un 13,6% dels enquestats que

La presó per als polítics, “justa”

Un dels temes que també es pregunta en l'enquesta és si consideren just l'empresonament dels polítics independentistes catalans, i els resultats mostren unes diferències de percepció molt evidents. Tot i que el sondeig es va fer del 9 de setembre al 17 d'octubre, i la sentència del judici de l'1-O no va ser pública fins al 14 d'octubre, un 60,1% dels enquestats a l'Estat espanyol la consideraven justa, un percentatge que contrasta amb el 16,4% de Catalunya, on predominen, amb un 75%, els que la qualificaven d'injusta, mentre que

hi estarien d'acord.

I malgrat que la majoria acceptarien els resultats d'aquest referèndum, l'enquesta també constata que un 57,3% de la gent de la resta de l'Estat són contraris a fer un referèndum a Catalunya, per un 29,8% de favorables, quan entre els catalans els partidaris de fer-lo puguen a un 70,8%. El director general d'Anàlisi

L'independentisme a Catalunya torna a créixer i se situa en un 49,3%

si i Prospectiva, Josep Rius, va destacar que aquest percentatge s'ha anat movent en els sondejos dels últims anys, però va destacar que sempre es mou “entre un 70% i un 80%”. Però si es planteja la

un 9,3% no ho saben, a Espanya, i un 5,6% deien el mateix a Catalunya.

Una altra de les qüestions en què es constata una gran diferència és en matèria lingüística, quan es pregunta si la Constitució ha d'establir que les llengües oficials a les comunitats autònomes tinguin també un ús oficial i habitual a les institucions centrals de l'Estat. A Catalunya els que hi estan molt i més aviat d'acord arriben a més d'un 70%, mentre que a la resta de l'Estat queden en un 37,7%, i un 29% hi estan molt en desacord.

qüestió catalana en un referèndum arreu de l'Estat, un 46,3% el voldrien per un 39,8% que s'hi oposarien. Entre els catalans, la negativa a fer un referèndum a tot el territori estatal és d'un 53,1% dels enquestats i un 35,9% el voldrien.

Com era d'esperar, els resultats constaten grans diferències entre la percepció des de Catalunya de les relacions territorials, socials i organitzatives, el sentiment de pertinença o la valoració de les institucions, com va destacar Rius, però la mateixa consellera de la Presidència, Meritxell Budó, va preferir posar l'èmfasi en aquelles qüestions en què les posicions estan més a prop per mantenir la crida al govern espanyol, i concretament al socialista Pedro Sánchez, perquè “demostrí altura democràtica per des-encallar el conflicte” des

del diàleg i la negociació, que també ha d'incloure parlar dels presos polítics, l'autodeterminació i el progrés social i econòmic, hi va afegir. Per això va assegurar que amb l'objectiu de conèixer “el context en què estem”, després de “dos anys de repressió continuada”, van fer aquest encàrrec al CEO, que per primera vegada ha fet preguntes arreu de l'Estat espanyol que “d'altres no fan o han deixat de fer”, en referència al Centro de Investigaciones Sociológicas (CIS) perquè “no volen saber-ne el resultat o perquè no es faci públic”.

D'aquesta manera va destacar que es constata un grau alt d'insatisfacció en el funcionament de la democràcia espanyola, que, tot i ser més alt a Catalunya, que suma “pocs” o “gens satisfets” que arriben a un 87,5%, a la resta de l'Estat espanyol se supera el 75%. I és en aquest punt on va apel·lar a les dades per defensar el diàleg i la negociació. Tot i que amb matisos, l'enquesta mostra que existeix aquesta preferència, però a Espanya un 48,4% dels enquestats consideren que s'ha de fer dins el marc de la Constitució, quan a Catalunya els partidaris d'aquesta opció són un 38,1%, i es prefereix el diàleg i la negociació sense límits, amb un 42,4%. En canvi, aquesta posició arreu de l'Estat només té el suport d'un 17,2%, inferior a la d'aplicar una política de “duresa”, que obté un 26,9%.

Tot i això, però, a la pre-

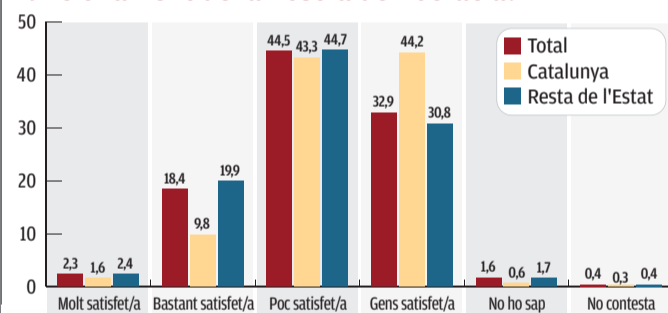
Percepció sobre el debat territorial a l'Estat espanyol

Mostra feta a 3.600 persones de 304 municipis d'arreu de l'Estat espanyol

(N=3.600; resposta simple; %)

FONT: informe elaborat per l'àrea d'enquestes, estudis i treballs del CEO
GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Esteu molt, bastant, poc o gens satisfet/a amb el funcionament de la nostra democràcia?

Grau de confiança que us mereixen cadascuna de les institucions

En una escala del 0 al 10, on 0 és cap confiança i 10 és molta confiança

Àmbit territorial	Les tres institucions amb més confiança		
	Primera opció	Segona opció	Tercera opció
Catalunya	Universitats 6,56	Mossos d'Esquadra 5,96	El vostre Ajuntament 5,72
Reste Estat	Policia Nac. i G. Civil 7,09	Universitats 6,78	Exèrcit 6,67
Total	Universitats 6,75	Policia N. i G. Civil 6,71	Exèrcit 6,28

Àmbit territorial	Les tres institucions amb menys confiança		
	Primera opció	Segona opció	Tercera opció
Catalunya	Monarquia espanyola 2,21	Esgl. Catòlica 2,61	Banca 2,86
Reste Estat	Partits polítics 2,84	Banca 3,26	Congrés dels Dip. 3,65
Total	Partits polítics 2,87	Banca 3,20	Congrés dels Dip. 3,59

gunta de si la qüestió territorial s'ha de resoldre amb una reforma constitucional per donar més autogovern a les comunitats, un

Budó destaca la insatisfacció pel funcionament de la democràcia

48,9% dels espanyols s'hi oposen, però només un 21,4% dels catalans. En canvi, hi estarien d'acord un 71,9% de catalans i només un 40,5% de gent de la resta de l'Estat.

Que la solució ha de ser

eminentment política és una opció majoritàriament compartida als dos llocs, tot i que a Catalunya s'enfila fins a un 75% i a la resta de l'Estat, fins a un 45,2%. Fora de l'àmbit català també té un 27% d'acceptació una solució exclusivament judicial, mentre que la combinació de totes dues és d'un 18,5%, mentre que a Catalunya és d'un 10,7%.

La consellera Budó va explicar que faran arribar els resultats de l'estudi a la vicepresidència del govern espanyol, a espais de *think tank* europeus i mitjans internacionals, a les ambixades i a les formacions polítiques del Parlament. ■

L'APUNT Menys que un club

Xavi Aguilar

És el primer que em va passar pel cap el dia del referèndum, quan el Barça va decidir jugar a porta tancada contra el Las Palmas en comptes de negar-se a sortir al camp. El primer impuls de la directiva (o d'una part) es va empètir davant la magnitud dels egos dels jugadors (o d'una part). Si l'1-0 el Barça no va estar a l'altura amb la mar de fons que hi havia, sorprendria que, ara

que el Tsunami Democràtic l'interpel·la, cedís a la seva petició, al capdavant anònima i, per com han anat els tuits i comunicats, amb un cert tuf d'amenaça. El club se sent més còmode fent-se un lloc entre multinacionals que implicant-se amb les prioritats del territori. Si la cosa canvia, però, procedirà a retallar i menjar-me aquest article ben gustosament.

Les xifres

98.820

euros és el cost de l'estudi que la conselleria de Presidència va encarregar al Centre d'Estudis d'Opinió (CEO).

304

són els municipis on s'ha fet l'enquesta d'arreu de l'Estat espanyol entre el 9 de setembre i el 17 d'octubre.

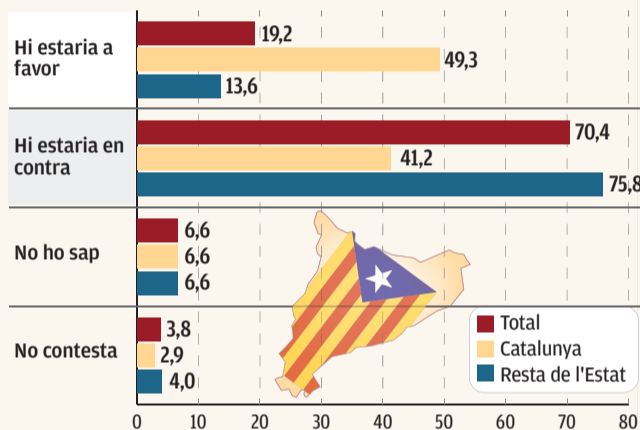
7,4

punts percentuals pugen els partidaris de la independència a Catalunya, que se situen en un 49,3%.

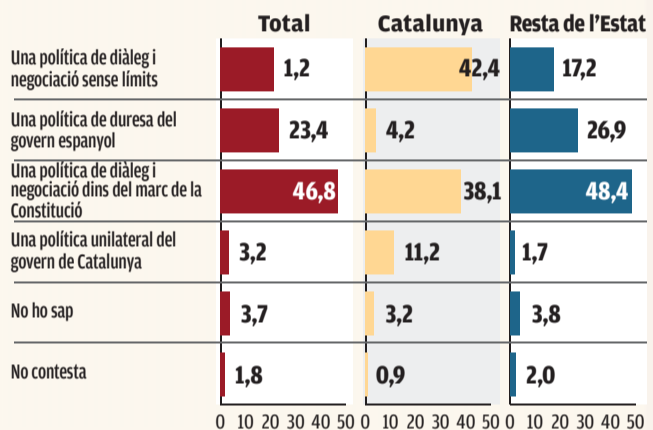
60,1

per cent dels enquestats de fora de Catalunya consideren just l'empresonament dels polítics independentistes.

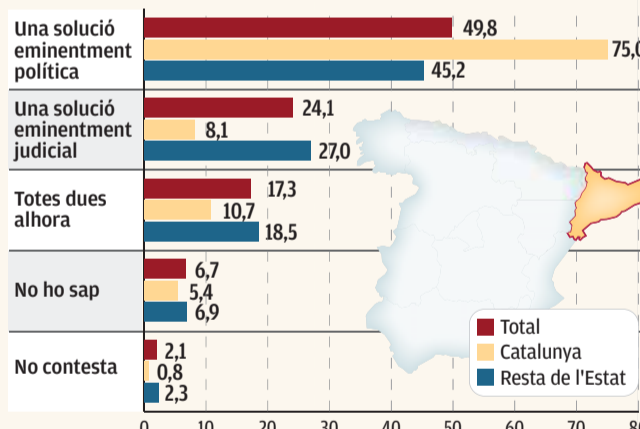
I, personalment, estariu a favor o en contra que Catalunya fos independent?

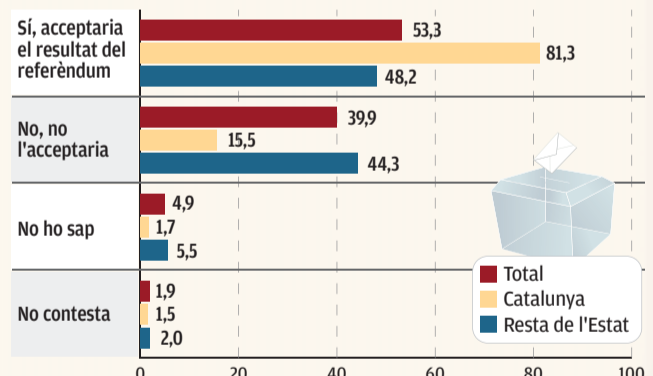
Pel que fa a les relacions entre Catalunya i la resta de l'Estat espanyol, què diríeu que és més necessari?

Per superar la crisi entre Catalunya i la resta de l'Estat espanyol, què diríeu que és més necessari?

Si s'arribés a celebrar un referèndum, legal, acordat, sobre la independència de Catalunya, i una majoria clara dels ciutadans catalans optessin per la independència, acceptariu o no el resultat del referèndum?

La família reial a Barcelona, el passat 4 de novembre ■ ACN

Monarquia 'versus' partits

J.A.
BARCELONA

Als catalans la institució que els mereix menys confiança, amb una puntuació de 2,2 sobre 10 és la monarquia espanyola, seguida de l'Església catòlica (2,6) i la banca (2,8). Amb la resta dels enquestats a l'Estat espanyol només hi ha coincidència amb aquesta tercera, tot i que la situen en la segona opció (3,2), ja que en la primera s'hi situen els partits polítics, que reben un 2,8 de nota i, en la tercera opció de desconfiança hi col·loquen el Congrés dels Diputats. I, en el cas contrari, a la resta de l'Estat espanyol qui els mereix més crèdit és la Policia Nacio-

nal i la Guàrdia Civil, amb un 7 de nota, seguit de les universitats (6,7) i l'exèrcit. Només hi ha coincidència a Catalunya amb les universitats, que els catalans situen en la primera posició amb un 6,5 de nota, seguit dels Mossos (5,9) i l'Ajuntament de cadascun dels enquestats (5,7).

Les diferències recollides pel CEO també són accentuades a l'hora de definir quines creuen que són les comunitats autònomes més afavorides pel govern de l'Estat. Pels catalans són Madrid, Andalusia i Extremadura, mentre que a la resta de l'Estat hi situen Catalunya primer, seguida d'Euskadi i Madrid. ■

Liceu **21** Opera Barcelona

MASCAGNI · LEONCAVALLO
5 — 22 DES

TOT EL QUE T'IMAGINES QUE HA DE TENIR UNA ÒPERA

CAVALLERIA RUSTICANA PAGLIACCI

VENDA: LICEU.CAT

Amb el patrocini de **Naturgy**

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sassoli, disposat a “revisar” el cas dels escons buits

- L'eurocambra examinarà la sentència del TJUE per valorar si ha d'admetre els independentistes
- Puigdemont i Comín reclamen ser eurodiputats “provisionalment”, però la cambra s'hi nega

Natàlia Segura Raventós

Brussel·les

L'eurocambra obre tímidament la porta a admetre els eurodiputats independentistes exclosos si perd la batalla judicial pels seus escons. Així ho va expressar el seu president, David Sassoli, que va assegurar que està “disposat a revisar” la seva doctrina actual “si és necessari” un cop vista la futura sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre el cas de la immunitat d'Oriol Junqueras.

L'italià va fer aquestes declaracions arran de la reclamació dels eurodiputats electes de Junts, Carles Puigdemont i Toni Comín, perquè la cambra els reconegui “provisionalment” com a membres de ple dret abans del dictamen del tribunal. La seva defensa al·lega que l'opinió favorable de l'advocat general en el cas de Junqueras hauria d'encoratjar l'eurocambra a fer aquest pas.

Un autogol que el Parlament Europeu no té intenció de fer-se quan encara no s'ha acabat el partit. Sassoli va deixar ahir ben clar que només estudiaran l'admissió o no dels independentistes quan hi hagi “una decisió judicial”. És a

David Sassoli, durant la roda de premsa sobre la cimera europea, a Brussel·les, el 17 d'octubre ■ PARLAMENT EUROPEU

dir, que rebutgen prendre cap acció arran de les conclusions no vinculants de l'advocat general.

Implicacions

Ara bé, Sassoli comença a preparar el terreny per a la derrota veient que aquest alt lletrat considera que la condició d'eurodiputat s'adquireix amb la proclamació dels resultats electorals i que els estats no poden obstaculitzar el seu mandat amb tràmits com ara el jurament de la Cons-

El TSJC rebutja portar el cas Torra a Europa

La sala civil i penal del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha rebutjat presentar qüestió prejudicial al Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) pel judici al president de la Generalitat, Quim Torra, per desobediència a les resolucions de la Junta Electoral Central sobre la presència de llaços grocs i pancartes a favor dels presos als edificis públics durant la

campanya electoral. D'aquesta manera el TSJC ha denegat la petició de la defensa de Torra. El TSJC considera que no és possible presentar recurs contra la decisió dictada *in voce* pel president del tribunal, Jesús Barrientos, de no admetre la presentació de la qüestió prejudicial, però hi afegeix que això es pot articular si presenten un recurs a la sentència.

Mentrestant, el president Torra va descartar ahir un avançament de les eleccions el 2020. “No tinc cap intenció de convocar eleccions. Vivim uns temps que les coses tampoc depenen exclusivament del dit del president, sinó també dels entorns i de les situacions. Avui descarto completament qualsevol avançament electoral”, va assegurar en una entrevista a RAC 1.

titució. Una sentència del TJUE en el cas de Junqueras que confirmés això podria tenir implicacions, no només per al líder d'ERC, sinó també per al seu rival polític, Puigdemont, i Comín.

Justifiquen el bloqueig

Des de l'eurocambra asseguren que quan arribi la sentència valoraran si implica que hagin de canviar la seva posició i, per tant, si tenen “l'obligació” d'acceptar els independentistes vetats. Seran els mateixos serveis jurídics que fins ara han argumentat que no se'ls podia reconèixer com a eurodiputats els qui analitzaran el futur dictamen i recomanaran les mesures que caldrà adoptar.

La frase

“La nostra posició sempre es pot revisar si els tribunals fan una avaluació diferent”

David Sassoli

PRESIDENT DE L'EUROCAMBRA

“Hem actuat d'acord amb el que diu la jurisprudència i la llei, però per descomptat la nostra posició sempre es pot revisar si els tribunals fan una avaluació diferent”, va defensar Sassoli.

I és que una sentència similar a l'opinió de l'advocat general seria un revés per a la cúpula de l'eurocambra, controlada per populars, socialistes i liberals, que ha sostingut aferrissadament una tesi contrària tancant la porta al president Puigdemont i també a Oriol Junqueras i Toni Comín. ■

Consell Comarcal de
Les Garrigues

Turisme
Les Garrigues

973 142 658
www.turismegarrigues.com
www.ccgarrigues.com

ara
lleida

Diputació de Lleida
Patronat de Turisme

25ª MOSTRA
GASTRONOMICA
DE LES GARRIGUES

AMB OLI DEL PRIMER RAIG

Consulta els menús a
www.turismegarrigues.com

HOMENATGE ALS RESTAURANTS PARTICIPANTS EN LES 25 EDICIONS
DEL 2 DE NOVEMBRE AL 15 DE DESEMBRE

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

María José Segarra, fiscal general de l'Estat, ahir després de reunir-se amb la fiscalia del TSJC a Barcelona ■ EFE

La fiscalia s'obre a canviar l'acusació de rebel·lió per la de sedició contra Trapero

■ La fiscal general de l'Estat diu que es tenen en compte les raons i la sentència del Suprem ■ Admet que els permisos als presos els decideix la Generalitat

Redacció
BARCELONA

La fiscalia general de l'Estat es plantejarà si canvia l'acusació de rebel·lió per la de sedició contra el major dels Mossos d'Esquadra Josep Lluís Trapero després que el Tribunal Suprem hagi condemnat finalment per aquest delicte els presos polítics catalans. La fiscal general, María José Segarra, va explicar ahir que l'òrgan té en compte "les reflexions i decisions" del Tribunal Suprem en la sentència que ha condemnat els líders catalans amb penes

Periodistes imputats i Amnistia

La fiscalia es planteja impugnar la imputació de dotze periodistes per un jutjat d'instrucció de Madrid per haver publicat informació del sumari contra els membres dels CDR en presó preventiva quan aquest encara estava sota secret. Segarra avança que s'estudiarà el cas des de

l'òptica "del dret a la llibertat de transmetre informació i opinió veraç". Preguntada per l'informe d'Amnistia Internacional (AI) que censura la condemna per sedició del Suprem, Segarra diu que "respectem, atenem i llegim" els informes d'AI i s'agafa al fet que consideri "just" el judici.

de nou a tretze anys de presó per sedició. Avui la fiscalia demana una pena d'onze anys de presó contra Trapero per un presumpte delicte de rebel·lió

en el judici que ha de començar el 20 de gener a l'Audiència Nacional.

A preguntes dels periodistes, Segarra va afirmar que no es pot modificar

l'acusació "amb caràcter previ" al judici, però va admetre la possibilitat de fer-ho en el tràmit de conclusions definitives.

Tercer grau als presos

Respecte a la possibilitat que es concedeixi el tercer grau penitenciari als presos polítics abans d'acabar l'any, Segarra va recordar que és Institucions Penitenciàries de la Generalitat la que ha de prendre aquestes decisions, que el tractament de "reinserció" es fa individualment i que la fiscalia recorrent contra les decisions que consideri desencertades. ■

La CUP insta l'independentisme a no investir Sánchez

Redacció
MADRID

Mireia Vehí i Albert Botran van recollir ahir les acreditacions que faran que els cupaires tinguin representació a la cambra per primer cop. En sortir van declarar que "no entendrien" que la resta de forces independentistes

"contribuïssin a generar governabilitat a l'Estat" sense cap concreció sobre l'autodeterminació i l'amnistia. Vehí va reiterar que la CUP votarà contra la investidura de Pedro Sánchez i va insistir que el "mínim" a la mesa de negociació que planteja ERC hauria de ser l'autodeterminació i l'amnistia. ■

Els Mossos impedeixen el tall a la Meridiana el 39è dia de protesta

Redacció
BARCELONA

Els Mossos d'Esquadra van impedir ahir a la nit el tall de l'avinguda Meridiana de Barcelona en el que hauria estat el 39è dia de protesta contra la sentència de l'1-O. El tall iniciat a les vuit del vespre va durar un quart d'hora, fins que

agents de la Brimo i de la Guàrdia Urbana van acompanyar els manifestants cap a les voreres de l'avinguda. Posteriorment, a les deu de la nit, hi va haver un altre intent fallit de tall a la Meridiana a Fabra i Puig. Hi va haver moments de tensió i els Mossos van fer dues identificacions. ■

QUINA ÉS L'ENERGIA DEL TEU FUTUR?

ENDESA, COMPROMESA AMB EL PROGRÉS I LA SOSTENIBILITAT. Cadascun de nosaltres tenim una energia que ens impulsa a avançar i construir el futur que volem. I, avui, cadascun de nosaltres pot comptar amb aquesta energia sostenible per fer-ho. Segui quina sigui la teva energia, creu-hi.

What's your power?

119275-12200690

TEATRO REAL

endesa

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Manual de desobediència

LLIBRE • ANC i Òmnium presenten l'edició en català d'un llibre que anuncia canvis mundials per mitjà de la revolta no-violenta
PAUL ENGLER • “A l'estat li encanta instigar moviments violents per portar-los al seu terreny i utilitzar la presó, la repressió”

Xavier Miró
BARCELONA

Cada reforma igualitària als Estats Units s'ha guanyat a través de moviments socials que han hagut d'acabar seguint els polítics”, afirma Paul Engler, autor junt amb el seu germà del llibre *Manual de desobediència civil*, que s'acaba de publicar en català. I posa un exemple clar. El matrimoni de Bill i Hillary Clinton estava als anys noranta en contra del matrimoni homosexual i no hi van donar suport fins que es van adonar que més del 50% dels ciutadans dels Estats Units hi eren favorables. Engler sosté que els moviments de protesta han de polaritzar la societat cridant-li l'atenció sobre el seu problema “amb el sacrifici personal, amb detinguts, empresonats, vagues de fam”, etc. Així, Engler vol recordar que avui Martin Luther King és un símbol acceptat per tothom però, en canvi, quan encapçalava la lluita pels drets civils de la població negra, les seves tàctiques i estratègies no agradaven a la majoria de ciutadans.

“Quan polaritzes, hi ha gent que canvia d'opinió”, manté Engler; gent que no accepta que es reprimixin accions pacífiques i de desobediència civil, i la repressió de l'estat es torna finalment contra ell mateix. L'important és aconseguir “molta massa crítica”, moltes persones que donin suport actiu a la reivindicació. Però aquesta polarització, segons ell, s'ha de provocar amb l'acció i la protesta no-violentes, perquè s'ha constatat ja en estudis acadèmics que, al llarg de la història contemporània, la majoria

Paul Engler mostrant, ahir, amb un exemple pràctic i metafòric, com el petit rumor d'uns aplaudiments pot acabar amb una gran ovació ■ EFE

de moviments que han acabat guanyant no eren violents. Simplement perquè la gent, en una discussió entre dues persones, té més empatia amb la que no actua violentament contra l'altra, conclou Engler. Per això, afirma, la “violència” contra una protesta massiva sempre la comença l'estat: “A l'estat li encanta provocar i instigar moviments violents per desacreditar-los i portar-los al seu terreny”, és a dir, per poder reprimir-los amb la força policial, amb presó o amb morts, precisa aquest activista nord-americà.

En una sala desbordada a la Casa del Llibre de la rambla de Catalunya, Engler presentava ahir a Bar-

celona el seu llibre acompanyat de la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie; del vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, i de l'activista i teòrica de la desobediència i excandidata de l'ANC Liz Castro.

Un llibre que es titula en l'anglès original “Això és un aixecament. Com la revolta no-violenta està canviant el segle XXI”. Aquests dos germans estatunidencs, activistes, periodistes i escriptors, hi analitzen el què i el com de moviments de desobediència no-violenta actuals com ara Ocupa Wall Street, la Primavera Àrab o #BlackLivesMatter apuntant idees, tàctiques i estratègies dels seus instigadors, però on tam-

Els germans Engler

Paul Engler és fundador del Center for the Working Poor de Los Angeles i va treballar d'organitzador de mobilitzacions pels drets d'immigrants, obrers i justícia global. El seu germà Mark és analista de Foreign Policy in Focus, membre del consell editorial de 'Dissent' i redactor de 'Yes! Magazine'.

bé revelen l'actuació de moviments i figures contemporànies emblemàtiques de la resistència civil com Gandhi o Luther King.

Tot moviment té alts i baixos que el fan passar per etapes d'eufòria i frustració. L'important, diu, és anar creant diferents onades de manera sostinguda. “El suport internacional és menys important que mantenir el suport actiu i passiu del propi moviment.” El cas català, conclou Engler, “no té precedents” perquè l'Estat espanyol és una democràcia i ha acabat empresonant i reprimint. Això, diu, “és molt sorprenent”, quan al Canadà o al Regne Unit es resol democràticament. ■

Serveis de Paradís del Mar

Serveis mèdics i assistencials:
Servei mèdic i infermeria, servei de psicologia, servei de fisioteràpia i teràpia ocupacional, servei d'animació sociocultural i servei de treball social.

Serveis generals:
Servei de cuina i bugaderia.

Serveis addicionals:
Servei religiós, servei de perruqueria, podologia i acompanyament.

Servei 24 hores / 365 dies l'any (en residència i a domicili)

ATENCIÓ PERSONALITZADA
Residència amb places públiques i privades, centre de dia, estades de curta durada.

També realitzem serveis a domicili, tant d'assistència com de menjador.

Paradís del Mar · C/ del Mar, 48 · Pineda de Mar (Barcelona) · Telèfon: 93 762 12 36

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Tsunami demana la implicació del Barça i del Madrid

■ Els demana que permetin que a les grades i al camp es pugui veure la frase 'Spain, sit and talk' durant el clàssic

El Barça i el Madrid jugant al Camp Nou la temporada passada, amb cartells de "llibertat" ■ J.R.

D.B.
BARCELONA

Durant el partit que jugaran el Barça i el Real Madrid el proper 18 de desembre al Camp Nou s'hi ha de poder fer perfectament visible, i tant a la grada com al camp, la frase *Spain, sit and talk*. Aquesta és la petició que va llançar ahir el Tsunami Democràtic a través d'un comunicat en què demana la implicació dels dos clubs per fer-ho possible. Segons la plataforma independentista, el partit transcorrerà en un moment d'enorme excepcionalitat al país en el qual l'Estat persegueix una part majoritària del població catalana i nega per tots els mitjans possibles la defensa del projecte polític de l'autodeterminació. "Aquesta persecució pren moltes formes: des de presos polítics a decrets llei que suprimeixen drets fonamentals i la separació de poders fins a, evidentment, la violència policial", descriu en el comunicat.

És perquè el clàssic és un esdeveniment que va més enllà del món espor-

tiu que una acció durant el partit donarà molta projecció i transcendència a la reivindicació. Aquest és l'objectiu principal del Tsunami, i de fet ja es va anunciar fa unes setmanes que es faria alguna cosa mentre es jugués. Inicialment el matx s'havia de disputar el 26 d'octubre, però es va decidir suspendre'l. Es jugava poc més d'una setmana després que es donés a conèixer les condemnes als polítics catalans arran del procés independentista. Hi havia disturbis a molts punts de Catalunya i es va considerar que la disputa del partit seria un *punt calent* on hi podria haver problemes. Es va decidir traslladar el matx al 18 de desembre.

El Tsunami Democràtic demana ara la implicació de tots dos clubs per tal de poder fer aquesta acció pacífica al Camp Nou que no interrompria el desenvolupament del partit. La plataforma assegura que donarà uns dies tant al Barça com al Real Madrid perquè es pronunciïn i posteriorment emetrà un nou comunicat públic. ■

Denúncia penal pel tall de l'AP-7

L'associació Fenadismar, juntament amb la resta d'organitzacions de transportistes que integren el Comitè Nacional de Transporte por Carretera, han acordat per unanimitat emprendre accions penals contra "els responsables" dels talls de carreteres arran de la sentència del procés, especialment el de l'AP-7 a la frontera convocat pel Tsunami Democràtic. Les associacions de transportistes consideren intolerable en una societat civilitzada la "passivitat de les autoritats permetent els bloquejos". En aquest sentit fan una crida als cossos i forces de seguretat de l'Es-

tat i a la Generalitat per impedir que aquestes situacions es tornin a repetir i garantir "el lliure trànsit de persones i mercaderies per tot el territori de Catalunya".

En un comunicat conjunt, les associacions recorden que des que es va fer pública la sentència, el 14 d'octubre, les principals carreteres catalanes han resultat afectades per nombrosos bloquejos "que han provocat gravíssims perjudicis a l'activitat del transport per carretera i, en conseqüència, a l'activitat econòmica nacional". Afegeixen que els talls han estat especialment significatius a la Jonquera.

AMB...

- TROBADA DE MOTOS CLÀSSIQUES
- ACTIVITATS DINAMITZADORES

DIUMENGE 24
DE NOVEMBRE

DE 10 A 14H

PARC DE
MARIA LLUÏSA

Per fer les inscripcions al Mercat Boig del 24 de novembre cal presentar al registre general d'entrada de l'Ajuntament: instància de participació a l'esdeveniment, declaració responsable del Mercat Boig, justificant de pagament.

Trobareu la documentació a la pàgina web www.ametlla.cat o es pot fer mitjançant la seu electrònica o presencialment a l'OAC.

www.ametlla.cat

Ajuntament de
l'Ametlla del Valles

Diputació
de Barcelona

Diputació
de Barcelona

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Barrientos esquivava el procés i indigna JxCat, ERC i la CUP

El president del TSJC diu que no ha de donar explicacions sobre qüestions que "comprometin" la seva posició judicial ■ Presenta al Parlament de Catalunya la memòria judicial 2018/19

Redacció
BARCELONA

El president de Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), Jesús María Barrientos, va irritar ahir, dijous, l'independentisme perquè es va negar a pronunciar-se sobre els fronts judicials del procés al Parlament, al·legant que no ha d'"alimentar" motius per ser recusat en un futur. Barrientos va comparèixer a la comissió de Justícia per donar compte de la memòria de l'activitat dels jutjats de Catalunya el 2018 i en el que va d'any. Ho va fer tot just tres dies després d'haver presidit la sala que va

La frase

"He d'evitar alimentar aquesta mena de situacions processals"

Jesús María Barrientos
PRESIDENT DEL TSJC

jutjar el president de la Generalitat, Quim Torra, per desobediència a la Junta Electoral, però va esquivar qualsevol referència al judici, a la sentència del Suprem, a les conseqüències de l'aplicació del 155, l'informe d'Amnistia Internacional o el futur judici als exmembres de la mesa del

El president del TSJC, Jesús María Barrientos, ahir, en la seva compareixença en la comissió de Justícia del Parlament per presentar memòries d'activitats del 2018/19 ■ EFE

Parlament, la qual cosa va provocar les queixes dels diputats de JxCat, Eusebi Campdepadrós; d'ERC, Jordi Orobitg, i de la CUP, Vidal Aragonès. Per la seva banda, Barrientos es va escudar en el fet que no ha de donar explicacions sobre les qüestions que puguin "comprometre" la seva posició en l'ordre jurisdiccional. "He d'evitar alimentar aquesta mena de situacions processals", va argüir Barrientos, que creu que, davant "qualsevol cosa" que digui "en aquest terreny", els "faltarà temps" als que en alguna ocasió es puguin veure sotmesos a la seva jurisdicció per plantejar-la com a motiu de recusació.

El diputat de la CUP Vidal Aragonès li va advertir que pot haver incorregut en un delictes de desobediència per no haver respost a totes les preguntes de la comissió, fet que, segons el polític anticapitalista, resultaria "curiós". Campdepadrós va optar per abandonar la comissió en ser recriminat per les seves crítiques. ■

Centre Autoritzat
invisalign®

ortodòncia
invisible

a preu

d'ortodòncia
convencional

FINANÇAMENT
SENSE ENTRADA

36 MESOS
SENSE INTERESSOS

FINANÇAMENT FINS A
60 MESOS

PRESSUPOST
TANCAT
SENSE SORPRESSES
DURANT EL TRACTAMENT

CENTRE MÈDIC i DENTAL
PINEDA DE MAR

· Cerdanyola
Plaça Sant Ramon, 17
93 692 51 08

· Ripollet (centre)
Rambla Sant Jordi, 78
93 594 20 20

· Ripollet (Pont Vell)
Ntra. Sra. dels Àngels, 17
93 594 44 90

www.centremedicpineda.com
· Pineda de Mar - Av. Montserrat, 33
93 767 22 22